

[Landbrugsministeren.]

sation og med tilslutning fra landbrugsorganisationerne indeholder lovforslaget en anden nydannelse inden for mælkeproduktionen, idet der er indsat bestemmelse om bemyndigelse til opkrævning af afgift på al indvejet sødmælk. De afgifter, der måtte blive opkrævet, skal anvendes med sigte på stabilisering og forbedring af producentpriserne for mælk.

Der kan være grund til at nævne, at der ud over den støtte, der igennem den heromhandlede lovgivning ydes landbruget, yderligere ydes et beløb på ca. 122 mill. kr. årlig i form af fritagelse for grundskyld af landbrugsejendomme til amterne og staten. Der er ligesom i de foregående år på finanslovforslaget søgt bevilling til at fritage landbruget for grundskyld til amterne, som andrager ca. 82 mill. kr., og fremsat forslag til lov, hvorefter landbrugsejendomme fritages for grundskyld og grundstigningskyld til staten på i alt ca. 40 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om en kornordning for høstårene 1965-66 og 1966-67.*

I de sidste måneder har der været ført forhandlinger med landbrugsorganisationerne om forlængelse af kornordningen og andre støtteforanstaltninger, der udløber til sommer.

Landbrugsorganisationerne har stort set været enige om, at brødkornsordningen, hvorefter prisen for hvede og rug garanteres af staten, er blevet en urimelig dyr foranstaltning, efterhånden som der gennem årene er blevet afleveret større mængder brødkorn, end hvad der er nødvendigt til befolkningens brødforsyning, idet staten har haft store tab ved salg af overskudsbeholdningerne til foderbrug eller til eksport. Derimod har der ikke været enighed om, hvad der burde sættes i stedet for den nuværende brødkornsordning.

De samvirkende danske Husmandsforeninger har foreslået en såkaldt nettokornsælgerordning, hvorefter de landbrugere, der i høstårets løb har solgt mere korn, end

de har købt, sikres en vis mindstepris for nettosalget. Ordningen er foreslået gennemført på den måde, at statskassen udbetaler forskellen mellem kornnoteringen på Københavns børs og den fastsatte mindstepris. Husmandsforeningerne har endvidere tænkt sig, at forskelsbeløbet maksimeres, for så vidt angår såvel tilskuddet pr. 100 kg som statens samlede udbetaling af tilskud. Forslaget forudsætter fri import af foderkorn, dog med et dumpingværn.

De øvrige landbrugsorganisationer kan ikke tiltræde dette forslag og henviser herved bl. a. til, at den frie import af foderkorn til lave priser må påregnes at medføre en for stor udvidelse af svineproduktionen. Disse organisationer har foreslået en forhøjelse af det hjemlige kornprisniveau tilvejebragt ved en væsentlig forhøjelse af basispriserne på importeret korn i forbindelse med importforbud i tiden efter høst og opretholdelse af indmalingspligten for dansk hvede og rug.

Det har ved de førte forhandlinger ikke været muligt at finde frem til en fælles ordning til afløsning af brødkornsordningen.

Under hensyn til, at landbruget i efteråret 1964 har tilsået vintersædsarealerne i forventning om, at man også i 1965 ville få en brødkornsordning efter de hidtil gældende principper, har regeringen fundet det rigtigst at fortsætte ordningen også i 1965-66, men samtidig allerede nu forelægge en kornordning for høståret 1966-67, og således at kornordningen for 1966-67 ikke indeholder en brødkornsordning efter de hidtidige principper.

Det foreliggende lovforslag angår således 2 på hinanden følgende høstår. For det første års vedkommende er både brødkornsordningen og foderkornsordningen videreført efter samme principper som hidtil, men indeholder en forhøjelse af brødkornspriserne med 1 kr. for hvede og 2 kr. for rug og en forhøjelse af basispriserne for de forskellige kornarter til en fælles basispris på 50 kr. ved høstårets begyndelse. Basisprisen bringes i høstårets løb ved månedlige tillæg på 50 øre op til 53 kr. Ved denne forhøjelse af basispriserne skulle der være mulighed for, at statskassens tab på brødkornsordningen kan blive noget mindre, end det ellers ville være blevet.

[Landbrugsministeren.]

For så vidt angår kornlovens bestemmelser om udligningsafgift på skummetælkspulver, er der efter ønske fra mejeriernes fællesorganisation foretaget en forhøjelse af basisprisen og indføjet en bestemmelse om, at udligningsafgiften ikke kan være mindre end 20 kr. pr. 100 kg.

For høståret 1966-67 bortfalder statens prisgaranti for brødkorn, medens bestemmelserne om indmalingspligten opretholdes.

Regeringen overvejer at søge gennemført lov om belåning af landbrugets salgafgrøder, således at bestemmelser herom kan træde i kraft ved begyndelsen af høståret 1966-67, når den nugældende ret for landbrugerne til at aflevere brødkorn til faste priser bortfalder.

For at gøre systemet med udligningsafgifter for indført korn mere effektivt er det tanken på samme måde, som det sker for frugt og grønsager, at indføre spærretid for indførsel af foderkorn med undtagelse af milocorn og majs i tiden 1. august-31. december 1965 og 1966.

Endvidere foreslås basispriserne forhøjet til 52 kr. med samme lagertillæg som i det første år, således at basisprisen i løbet af høståret kommer op på 55 kr.

Da disse forhøjelser af basispriserne kan være til ulempe for det mindre landbrug, der som oftest er kornkøbende, har regeringen foreslået, at statskassens tilskud til kornfonden forhøjes fra de nuværende 30 mill. kr. til 40 mill. kr. i det første år og til 50 mill. kr. i det andet år.

Under hensyn til, at forhøjelsen af basispriserne også kan være til ulempe for fjerkræavlerne og ægproducenterne, er det indføjet i loven, at en del af de indgåede udligningsafgifter kan anvendes til fordel for fjerkræholdet, således som det efter forhandling med landbrugsorganisationerne har været tilfældet i de tidligere høstår.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

folketing at fremsætte forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter.

Lovforslaget tilsigter en videreførelse af den gældende lov, som blev vedtaget i 1962, og som i januar 1965 blev forlænget til og med udgangen af juni 1965. Medens den gældende lov omfatter en 3-årig periode, foreslås den nye lov gennemført for en periode af 2 år.

Loven af 1962 var for størstedelens vedkommende en videreførelse af tidligere gældende lovgivning på dette område. For enkelte bestemmelsers vedkommende var der dog tale om nydannelser, idet der i § 5 for første gang blev givet hjemmel for gennemførelsen af en hjemmemarkedsordning for æbler og pærer, ligesom der i §§ 4 og 6 i lighed med støtteordningerne for landbruget blev stillet midler til rådighed til ydelse af lån til udvidelse eller oprettelse af frugtforarbejdende virksomheder m. v. samt tilskud til fremme af udførslen af henholdsvis frugt og gartneriprodukter. Under de forhandlinger, jeg har ført med frugt- og gartnerierhvervets organisationer, har disse lagt vægt på en videreførelse af disse bestemmelser samt på en forhøjelse af tilskudsbeløbene i henhold til § 6. Ved den uændrede fastsættelse af rammerne for tilskudsbeløbene for en periode af 2 år i modsætning til den gældende lovs 3 år er der taget hensyn hertil. Endvidere er der ved udformningen af § 4 taget hensyn til organisationernes ønske om en udvidelse af området for de foranstaltninger, hvortil der kan ydes lån.

Anvendelsen af låne- og tilskudsmidlerne i den gældende lov fremgår af bemærkningerne til forslaget, og jeg skal blot tilføje, at midlerne har virket efter hensigten, og at der derigennem er ydet støtte bl. a. til propaganda for eksporten på et tidspunkt, hvor afsætningen på visse markeder har været stagnerende. Propagandaen har omfattet fællesmærket emballage, udstillinger i udlandet o. s. v.

Hjemmemarkedsordningen for æbler og

Jeg har endvidere den ære for det høje